

Erguvan

– Nevm Karahan · 15 Haziran 2011

Gözlerimin neresine tutunsam çığlığını duyuyorum İssız bir kuyu
Yusuf'un minderine oturup
Suretimi yırtıyorum
Karşımda ayna, gölgem görünüyor
Her yanımda gece oluyor sen uzaklarda uyuyorsun
Nereye gizlersem gizleyeyim
Bulup çıkartıyorsun en mahrem hislerimi
Nereye koyarsam koyayım
Alıp ateşe veriyorsun ellerimi
Gamzelerine düşüp kül oluyorum
Rüzgâr olup enginlere savuruyorsun / susuyorsun
Bir kılıcın sırtında ihanete sürüyorsun yüreğimi
Kırpiklerim masum, bu gece dokunma / yalvarıyorum
Ellerime yalnızlığını giydirip
Gelmeni bekliyorum pencerenin kenarında
Sen köşe başında erguvan
Yahuda'nın kanı damlıyor / yavaş yavaş dökülüyorum
Gözlerin yüređime dokununca
Aydınlanıyor bütün kimsesizliğim
Biliyor musun? Sensiz bir de kimliksizim
Sesimi gönderiyorum, kulağına çalınınca
Aklında her ne varsa bırak /
Oralarda beni hiç mi düşünmüyorsun
Bir açıklaması yok bu ayrılığın
İçimdeki dağı aşip sana ulaşmaya çalışıyorum
Dönüp dolaşıp yine aynı darağacında sallanıyorum
Neden bilmem
Bu gece ölmek istemiyorum
Yoksa! Dönüyor musun? Nevm Karahan